

quam questiones quaedam de euangelijs oim dñicaz. ac festoz pncipalium
ton^o anni. quasi ingenio meo tenui. non tamē sine magno labore ac vestraz
K. d. amore collegi sub numero. ccc. xvij. Amplerus autē sum quasi in oibus
sancti Thome dicta. nam eius pfundior firmozq; ē sententia. Abstini etiā
a questionibus et subtilitatibus inutilibus et obscurioribus argumentis. pla-
mōzibus contentus. Tū qz religioso intellectu nobis opus est vbi aut maxie
de deo loquimur vel audimus vt inquit Ambrosius. Tū qz inter platos pau-
ciores sunt qui sacre theologie pfundioribus rebus operam tent studij. Se-
quimur autē ordinem euangeliōz tam dñicaz q̄ festinitatū fm vsū frat̄z p̄-
dicatoz. quia nobis rationabilior visus est. Suscipiant ḡ. v. K. d. hoc eri-
guū munus paruiq; opusculum in sermo meo p oim vtilitate eriguis meis vi-
ribus elaboratū. q̄ vtmā tanta beniuolentia ab eis suscipiat quanta cū af-
fectione sit misuda tum. Poterit obseruari libellus iste in manibus Reueren-
tissimi dñi Rothomagen^{is}. qui p sua dulcissima humanitate copiaz p̄stabit cu-
pientibus scribere. Recōmendo me. d. v. K. quas longo tempore ad felix vni-
uersalis ecclesie regimen deus conseruet.

In prima dominica aduentus apud fratres p̄dicatores
dicit illud euangelium. Mat. xxi. Cum appropinquasset Iesus hierosoly-
In quo fit mentio de aduentu christi in carnem. Dum dicit. Dicite filie sion.
Ecce rex tuus venit tibi etc. Et in hac dñica p̄nt sequentes questiones dispu-
tari. Prima. Utz p receptione generis humani necessariū fuit deū incar-
nari. Secunda. Utz si homo non peccasset deus incarnatus fuisset. Tertia
Utz conuenientius fuit filiū dei incarnari q̄ aliquā aliam psonam.

De primam questionem sic p̄dicitur. Et videtur qd
non fuerit necessarium deū incarnari. Primo sic. Deus ei cū pfect^o m̄bil
virtutis accreuit sibi p carnem assumptā. si ergo incarnatus naturam repa-
rauit etiā absq; carnis assumptione eam potuit reparare. ergo non fuit ne-
cessarium etc. Secundo sic. Cum deus sit summe misericors. imo miseratōnes
eius sup omnia opera eius. magis tenet vt de^o ostenderet immensitatem mie-
sue q̄ seueritates iusticie. S; ad magnitudines mie sue p̄met vt peccata sine
satisfactōe dimittat. ḡ deus hūanaz nat̄ am reparare potuit. et debuit n̄ expe-
ctando satisfactōnes ḡ non fuit necessariū etc. Tertio sic. Quicumq; p̄t sa-
tisfacere p maiori peccato. p̄t satisfacere p minori. et mortale pctm̄ actuale
ē magis q̄ originale. qz h; plus de voluntario. ḡ cum hō possit satisfacere p
mortali peccato. multo fortius p originali satisfacere poterit. et sic nō ē neces-
sariū deū incarnari. In oppositū arguit sic. Illud per quod hūanū genus li-
berat a pctōe ē necessariū ad hūanaz salutē. sed miserū diuine incarnationis
est h̄m̄di. fm illud Job. iij. Sic deus dilexit mundū. vt vniuersū filium suū
daret. vt ois q̄ credit in eū n̄ pereat s̄ beat vitā etnāz. ḡ necessariū fuit ad re-
paratōz generis hūanū deū incarnari. Secūdo sic. Nō erat diuiniens vt vna
nat̄ a nobilissimaz creataz a suo fine tōliter frustraret. s̄ hūana nat̄a ē m̄
nobilissimas creaturas. cū ḡ tota corrupta fuerit p pctm̄ in pmo p̄te et itz